

Veluws wild mag gaan zwerven

Wildrasters op de Veluwe worden verlaagd waardoor herten kunnen gaan migreren.

Herten, reeën en wilde zwijnen krijgen vrij baan op de Veluwe. Als ze zich tenminste netjes gaan gedragen in hun nieuwe leefgebieden. Alterra ontwikkelde daarom een plan om hun eerste stappen te monitoren.

Edelherten leven in Nederland alleen in het wild in de Oostvaardersplassen en op de Veluwe. Nu overal wordt gewerkt aan het aan elkaar knopen van natuurgebieden om de biodiversiteit te beschermen en bevorderen, willen de terreinbeheerders op de Veluwe kijken of de rasters deels open kunnen, in het kader van het provinciaal ontsnipperingsplan Hart van de Veluwe. Alterra onderzocht daarom voor het ministerie van LNV, de provincie Gelderland, Nationaal park De Hoge Veluwe en de Vereniging Natuurmonumenten hoe de eerste stappen te zetten naar een vrije wildbaan binnen de Ecologische Hoofdstructuur. Een eerste vereiste is dat de openstelling goed wordt gemonitord. “De terreinbeheerders willen graag weten wat de gevolgen voor de vegetatie kunnen zijn, als edelherten elders kunnen gaan lopen”, vertelt onderzoeker Geert Groot Bruinderink. “Dat is voor hen een voorwaarde om mee te doen. Want als de begroeiing verandert, kan dat gevolgen hebben voor insecten en andere dieren die daar van afhankelijk zijn. Met de beheerdersver-

plichting als Natura 2000-gebied kan daar een prijskaartje aan hangen.” Zo zijn ze zuinig op de parelmoervlinders die in het Nationaal park leven, en ook bodembroeders zijn misschien kwetsbaar voor wilde hoefdieren.

Lager hek

Het maken van passages komt vooral neer op het verlagen van het hek, van 2,20 meter naar 1,10 meter, waar edelherten, damherten en reeën overheen kunnen springen. Voor wilde zwijnen komen er poortjes. Die zullen moeflons ontmoedigen, want deze exoten worden niet geacht te migreren. De dieren zullen volgens Groot Bruinderink snel de openingen in het raster vinden. “Eigenlijk zijn ze de hele dag bezig hun leefgebied te verkennen. Bij rasters zijn altijd veel sporen te vinden. Ze willen echt wel weten wat er aan de andere kant zit. Zeker jonge mannetjes zullen binnen de kortste keren de passage door zijn.” De afrastering biedt een unieke kans om het verhuisproces en de gevolgen daarvan te

bestuderen. “Internationaal is er nauwelijks nog iets over bekend over wie het eerste gaat en waarom. Maar voor plannen over het inrichten van nieuwe leefgebieden heb je dit soort informatie eigenlijk wel nodig.” Het gaat verder om vragen als wat de effecten zijn voor de genetische variatie en structuur van de hoefdierpopulaties, de vegetatie en overige fauna en voor het beheer op langere termijn. Voor de proef hoeft het beheer naar verwachting niet te worden aangepast.

Het idee is om drie passages te maken. Als eerste die tussen het Deelerwoud, in handen van Natuurmonumenten en Nationaal park De Hoge Veluwe. Als de financiering voor dit vijfjarige plan rondkomt, kan dat volgens Groot Bruinderink binnen enkele maanden. Op wat langere termijn zullen er verbindingen komen met Planken Wambuis en met het Infanterie Schietkamp De Harskamp, in handen van en in beheer bij het ministerie van defensie.

Cluster	Ecologische hoofdstructuur
Informatie:	www.alterra.wur.nl publicatie, rapport 1775
Contact:	Geert.GrootBruinderink@wur.nl 0317 - 48 65 68